Ч. 303 (13.502). Львів, четвер 16. листопада 1933. Poсztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Перед признанням Совітів Америкою.

Львів, 14. листопада 1933.

Президент Злучених Держав Північної Америки Рузвельт три тижні тому обмінявся з головою Центрального Ісполкому СРСР Калініном телеграмами на тему полагоди „спірних справ". Після тих телеграм виїхав мерщій з Москви до Вашингтону Літвінов. Останні звістки кажуть вправді про якісь нові труднощі в переговорах, але одночасно заповідають, що вже мабуть у цьому тижні прийде офіціяльне американське признання московської совітської влади.

Коли зважити, що Злучені Держави вперто впродовж 15-ти літ відмовлялися від навязання дипльоматичних звязків з Совітами і що остались єдиною великодержавою в світі, які досі совітської влади de iure не визнали, — то безумовно факт зміни того становища означає новий совітський успіх. Того, чого не вділяли Вілсон, Гардінґ, Куліджа і Гувер, зробить Рузвельт. Закордонна комісія вашинґтонського сенату, яка непохитно противилася вступити в нормальні міжнародні звязки з урядом, що „не признає міжнародніх зобовязань", тепер видно позбулася тих скрупулів. Совітська преса вже нині старається це скапіталізувати — головно на внутрішнім ринку — як велику моральну перемогу комуністичного устрою і його творців, що — мовляв — здобувають собі пошану навіть в найбільш капіталістичній країні світа. Річ ясна, що більшовики ту подію стараються вже нині використати для своїх суто політичних цілей і то головно для цілей внутрішньої політики, для скріплення авторитету своєї влади перед власними громадянами, для яких єдиним джерелом інформацій про зовнішній світ є урядова совітська преса. Щойно на другому пляні стоять для більшовиків мотиви закордонно-політичної натури, а найдальше — мотиви господарські.

Тимчасом для Америки справа представляється зовсім навпаки, — і саме в цій **розбіжності мотивів** навязання дипльоматичних взаємин криється правда, що ця нова совітська побіда має дуже умовну вартість.

Першою і головною причиною, що каже Рузвельтові змінити становище до Совітів, це труднощі реалізації великого його господарського пляну і потреба брати під увагу всі можливості, які евентуально допомоглиб важкій американській господарській ситуації. Цю можливість добачують американці у совітському ринку, який ніби то раптом відкривається для Америки — після того, як тратять його німці. Зайняти господарську позицію Німеччини в Совітів — це тим принадніша і буцімто тим реальніша перспектива, що Америка може оперувати довготерміновим кредитом, якого Німеччина давати вже не всилі. Експорт, а через експорт оживлення американського промислу й зменшення безробіття, словом „бизнес" це перший і головний мотив телеграми Рузвельта до Москви й усіх залицянок Вашингтону.

Другий мотив — це зріст японської могутности, небезпека японської експансії, старе японсько-американське суперництво за володіння на водах Пацифіку. Траґізм Америки у цьому конфлікті лежить в її географічному положенні, в її віддаленні від японських островів. Ця віддаль майже виключає ведення американцями морської війни з Японією, тим більше, що морські бази Злучених Держав на Далекому Сході можуть дуже швидко після виповідження війни опинитись в японських руках. Таким робом природним союзником Америки стають Совіти, єдина сила, яка може протиставитися сухопутній експансії Японії у Манджурії й Монголії та погрожувати від Владивостоку японському материкові. Загострення японсько-совітського конфлікту в останніх тижнях безумовно заалярмувало Вашингтон і казало йому прискішати рішення щодо навязання звязків з Совітами.

Справа — як досі — розбивається об довги, які в Америці зробив уряд Керенського. Вони виносять 187 міліонів долярів і Америка домагається їх звороту. Річ ясна, що більшовики не погоджуються на це і з „принципіяльних" мотивів і практичних — не хотячи створювати прецеденсу головно супроти Франції. Швидше буде мабуть поладнана справа приз. американських довгів (100 міл. дол.). Зрештою Совіти готівкою не розпоряджають і самі американці знаменито знають про це. Отже річ по суті крутиться біля кредитів, які далиб американці та з яких частина пішлаб на закупно в Америці всякого краму, а частина на сплату довгів. Сплата старих довгів новими, не турбуючись тим, як і звідки будуть звернені ті нові довги!

Чуємо, що Літвінов торгується: спершу мовляв — признання, а щойно потім фінансові інтереси! Гра аж надто ясна: навіть американські кредити не є для Совітів такі важні (бо американці теж наосліп грошей викидати не звикли), як політичний атут, що його бачать у тому акті „визнання". Досі обі сторони погодилися, що не будуть взаємно вести пропаганди на обопільному терені. Ясно, що умови, заключені й підписані урядом СРСР не обовязують III. Інтернаціоналу, як зовсім окремої установи!

Цікаво, як ставиться чужинецька преса до того американсько-совітського наближення: напр. англійська повідомляє про це у дуже холодному тоні, а німецька преса явно кепкує собі з користей, які Америка матиме з тієї комбінації...

Так чи інакше в найближчих днях матимемо певне новий совітський успіх, добутий із міжнародньої — зовсім від самих Совітів незалежної — конюнктури. Успіх фаерверковий і практично дуже проблематичний, ще один із ряду всіх тих успіхів попередніх, які вийшли з міжнародньої конюнктури і тріватимуть поти, — поки не зміниться конюнктура.

Виборча ординація до міських рад.

II.

Скількість радних.

Скількість радних у містах така: а) до 5.000 мешканців — 12; б) понад 5—10.000 мешканців — 16; в) понад 10—25.000 мешк. — 24; г) понад 25—40.000 мешк. — 32; д) понад 40—60.000 мешк. — 40; е) понад 60—120.000 мешк. — 48; є) понад 120—180.000 мешк. — 56; з) понад 180 до 250.000 мешк. — 64; ж) понад 250.000 мешк. — 72. У Варшаві міська рада складається зі 100 радних (арт. 34).

За підставу означення числа мешканців міст принято проголошені висліди з останнього загального перепису населення. Число заступників радних рівне числові радних. При устійнюванні числа мешканців у поодиноких виборчих округах та обводах приймають за підставу евіденцію населення, яку ведуть громади (§ 5).

Заувага:

Тепер по містах вибирають значно меншу кількість радних, як за австрійських часів. Ця обставина для нас некорисна, бо українській меншості по містах легше здобути заступництво при більшій кількості радних.

Розписання виборів.

Вибори до міської ради розписує в містах, невиділених з повітового самоуправного звязку, повітовий староста, в містах виділених з повітового самоуправного звязку — воєвода, яким прислуговує загальний надзір над виборчими чинностями (§ 6 (1).

Заувага:

В Галичині невиділеними містами є тільки Львів і Краків. Мають бути виділені з повітового самоуправного звязку ще міста: Перемишль, Дрогобич, Борислав, Станиславів, Коломия і Тернопіль.

В зарядженні про розписання виборів треба подати: день розписання виборів, день голосування, евентуальний поділ на виборчі округи й обводи голосування, також кількість мандатів, що припадають на місто, кількість мандатів у кожній виборчій окрузі, як також назвища предсідників, їх заступників і 2-х членів та їх заступників головної і кожної окружної виборчої комісії. Зміст зарядження про розписання виборів слід подати до відома зверхникові міста і предсідникові головної виборчої комісії. Перед розписанням виборів влада, що заряджує вибори, доконує поділу простору на виборчі округи й обводи голосування та устійнює кількість мандатів у поодиноких округах (§ 6)

Заувага:

До Краєвої Народньої Канцелярії треба подавати вістки про день розписання виборів і про день голосування, тому що Канцелярія веде евіденцію міських виборів у цілому краю.

Виборчі комісії.

Для переведення виборів установляється головну виборчу комісію й окружні виборчі комісії. В разі поділу виборчих округ на обводи голосування слід також покликати до життя обводові виборчі комісії. Для міста, що має до 5.000 мешканців і становить одну виборчу округу, твориться тільки головну виборчу комісію, а в разі поділу на обводи голосування, також обводові виборчі комісії. Всі чинности окружних виборчих комісій, передбачені отсим реґуляміном, сповняє тоді головна виборча комісія. (§ 7).

Головна й окружні виборчі комісії складаються з предсідника, його заступника, 4 членів і стількиж заступників. Предсідника, його заступника та 2 членів і їх заступників іменує вла-

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego! Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie S. O. W. Medyński jako przewodniczący, S. O. R. Tertil i A. Jagodziński jako głosujący, w sprawie konfiskaty Nr. 288 czasopisma „Dilo" z daty Lwów dnia 1. 11. 1933 do Sygn. VI 1 Pr. 548/33 na posiedzeniu niejawnem w dniu 3. listopada 1933 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 30. 10. 1933 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo" Nr. 288 z daty Lwów dnia 1. 11. 1933 zawierającego w artykule 1] U 15 littia w całości z tytułem, 2) Deń żaloby słowo tomłenych i od słów szczo do słów bilszowykiw, 3) Nahłyi snd od słów nyni do słów spilne, od słów waetaky do słów bilszowyky, od słów obłycze do słów elegancii znamiona ad 1 zbr. z art. 93 § 1 kk., ad 2), 3) wyst. z art. 108 kk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862 Dzpp. Nr. 6 ex 1863 ti. zasadzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu ad 1) propagowanie haseł separatystycznych grożących oderwaniem części ziem Państwa Polskiego, ad 2), 3) szerzyć nieprawdziwe wiadomości mogące stać się przyczyną zerwania stosunków dyplomatycznych między Państwem Polskiem a Sowieckiem. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 26 i 27 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący Medyński w. r. Protokul. Ponowiczówna w. r. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

ла, що розписує вибори. Інших 2 членів і їх заступників покликує міська управа та повідомляє про це предсідника головної виборчої комісії. Обводові виборчі комісії складаються з 5-ох членів і стількиж заступників (предсідника, його заступника, 4 членів і 4 їх заступників), покликаних головною виборчою комісією. Предсідник та члени виборчих комісій і їх заступники мусять мати право вибирати до тої міської ради, до якої розписано вибори (§ 8).

Завага:

Треба повідомити Краєву Народню Канцелярію, чи і скільки українців увійшло до головної, окружних та обводових виборчих комісій у поодиноких містах.

До важних ухвал виборчих комісій потрібна присутність предсідника (заступника) та найменше 2 членів (заступників). Ухвали западають звичайною більшістю голосів присутніх. На випадок рівности голосів переходить внесення, за яким голосував предсідник. Заступник предсідника та заступники інших членів виборчих комісій беруть участь у голосуванні на засіданні комісії тільки у випадку відсутности особи, яку заступають, одначе заступник предсідника виборчої комісії має право брати участь у всіх засіданнях комісії (§ 9).

Списки виборців.

У списку виборців мають бути поміщені ті особи, які мають право вибирати до міської ради. Списки виборців укладає зверхник міста на підставі реєстру мешканців, а також на підставі тих даних та матеріялів, які є в посіданні громади у звязку з веденням громадою реєстру мешканців. Почесних громадян громади вписують на початку списку виборців. У містах, які мають до 5.000 мешканців, а не поділені на виборчі округи ані на обводи голосування, виготовляють один список виборців для цілого міста. У містах, поділених на виборчі округи, але неподілених на обводи голосування, виготовляють виборчі списки окремо для кожної округи. У містах, поділених на обводи голосування, окружних списків не виготовляють, зате виготовляють виборчі списки для кожного обводу голосування. Окружні виборчі списки означують числом округи, обводові списки числом обводу, а в разі поділу міста на округи й обводи обводові списки означують числами округи та обводу. Управа міста шляхом ухвали може зарядити, крім окружних та обводових списків виборців, виготовлення загального списку виборців, що обійматиме всіх виборців цілого міста.

Списки виборців, крім загального, будуть виготовлені на основі вулиць та чисел домів або в поазбучному порядку назвищ виборців. Про виготовлення такого чи іншого укладу списків виборців рішає міська управа відповідно до місцевих потреб. Уклад загального списку виборців має бути виготовлений у поазбучному порядку назвищ виборців (§ 10).

У містах, що мають до 15.000 мешканців, найпізніше 15-го дня від дня розписання виборів а в містах, що мають понад 15.000 мешканців, найпізніше 25-го дня від розписання виборів головна виборча комісія оголошує афішами: а) поділ міста на виборчі округи й обводи голосування; б) склад головної, окружних та обводових виборчих комісій; в) льокалі і години урядування тих комісій; г) речинець і місце вложення списку виборців та вношення реклямацій; ґ) число радних, яке має бути вибране в кожній поодинокій виборчій окрузі; д) речинець зголошування лист кандидатів; е) число виборців, управнених до зголошення лист кандидатів для кожної виборчої округи.

В оголошенні треба зазначити, що по упливі означених речинців не будуть приймати реклямацій, а до голосування будуть управнені лише особи, вписані до оконечно устійненого списку виборців (§ 12).

В. Целевич.

З польської преси.

„НА РОЗДОРІЖЖУ“.

Стаття Ол. Бохенського у „Бунті Млодих“.

Ми вже згадували давніше, що зовсім незамітний спершу варшавський місячник „Бунт Млодих“ став від якогось часу щораз більше звертати на себе увагу рівнем статтей і сміливістю при заторкуванні „дразливих“ проблем. Останнє число за листопад ц. р. потверджує думку, що „Бунт Млодих“ належить нині до найповажніших і найцікавіших польських політичних періодиків.

На вступі находимо статтю п. Олександра Бохенського п. н. **„На роздоріжжу“** Передаємо її в цілости:

В 1931 році медичний факультет львівського університету прийняв 2-ох українських слухачів. У цьому році відкидано систематично подання навіть найльояльніших українців.

Українці не мають доступу до державних посад. Українці не мають власного університету, хоча домагаються його від ряду літ. Львівський університет не приймає українців.

Темрява.

Тому, що нема посад для інтелігенції і тому, що нема місця в університетах, приходить зменшення фреквенції у гімназіях і замикування гімназій.

Темрява.

„Тепер українські абітурієнти, щоби дістати вищу освіту, мусять їздити до Праги, до Берліна. Але був час, що таки хотіли вчитися в Польщі. Це було ще перед травневим переворотом. Основали тайний університет. Поліція це викрила, професори й слухачі пішли до кріміналу, університет зачинено. З усім цим чимало поляків у Східній Галичині глибоко вірить, що українці вже все мають, що їх фаворитують і що це польськість є тепер переслідувана. Це не байка: це правдиве глибоке переконання численних чесних, хоч погано поінформованих, поляків.

Це переконання, що ціла ірредента чужа народові, що вона є лише фантазією інтелігенції. Відсіль ворожість до університету, відсіль пересвідчення, що темрява є нашим союзником. Так само в автократичних державах істнувало пересвідчення, що всі революційні рухи „роблять“ студенти і що темний нарід є підпорою престолу. Але російська революція показала, що це страшний союзник — **темрява.**

Важко приступати до тих тем, не лише через цензуру. Істнує в старшому польському громадянстві — в тій його частині, яка знає, що діється — якась неохіть до розгляду, хочби навіть до заторкування тих справ, які не є зовсім у порядку. Тікаємо до підойми в Гдині, до палати здоровля у Варшаві, до з'їзду слов'янських поліцієнтів у Празі. Але що ці справи нагладні, що лише про них закордон, що щораз сильніше кидаються у вічі, треба щораз більшого баляству самозахоплення, щораз високопарніших кур'єркових статтей, щораз страшніших вістей про голод у Росії, щоби задусити в собі совість, неспокій, невдоволення нині — бунт завтра.

„Панове Прушинські й Бохенські! — кличуть до нас. — Залишіть в спокою українців і жидів! Пишіть про радикальну й більшовицьку небезпеку“.

Ні, не залишимо в спокою української справи, ані жидівської, ані конституції, ані університетів ані кризи. Не перейдемо до порядку над ніякою проблемою великого, забріхуючого наше внутрішнє життя. — І не пустимо шнура від того дзвону, в який ми вдарили над Польщею, аж найдемо відгук у кожнім поляку. І з яким чолом ми мали би йти впереді нового реформаторського покоління, колиб не мали відваги торкатися і взрізувати чиряки, що на наших очах покривають нашу і нічию іншу спадщину?

Треба вже раз ясно рішитися, що таке патріотизм? Чи співати, кричати, свистати, машерувати з хоругвами, вмовляти в себе й інших, що все як найкраще, коли вже дах горить над головою, чи не вважаючи на гонори й уряди скочити першому ратувати й бити в алярм? Молода Польща стоїть на роздоріжжу: одна до-

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З 16. ЛИСТОПАДА 1933.

ГАЛАКТІОН ЧІПКА.

ПІД ВПЛИВОМ БАРОМЕТРУ.

(З моєї поїздки до Закопаного.)

Є в Закопанім такий прилад, що показує гостям погоду, вітри, степені тепла і ще здається щось. Прилад цей, а точніше прилади, поміщені в будці за шклом, а перед ним у кожній порі дня і ночі стоять цікаві літники, осінники, зимівники чи весняники. Стоять та придивляються, чи буде погода і яка вона буде.

Ми (одна пані і три мущини) також станули перед чародійним приладом і пильно роздивлялись, яке там время чекає нас нині у Закопанім.

Прилад заявив категорично: хмарно, вітер, навіть дощ.

А що те саме віщував „Пім“, то ми рішили нікуди не їхати, а оглянути Закопане.

В першу чергу музей.

Стільки чоловік наслухався про людову штуку ґуралів, про їх замилування до краси, що таки справді цікавий був оглянути те все. А деж можна це все ліпше, докладніше пізнати, як не в музею, спеціяльно для цього створенім.

Возьмім хочби наші, львівські музеї. Зайдеш туди і побачиш усе, що відноситься до нашого народнього мистецтва. А вже найбільше одягів, бо відома річ — наші селяни мали колись прекрасну ношу. Тепер вона вже на вимерті, але спасибіг музеям, вони збережуть її для довгих, довгих поколінь. Серце радується, як станеш біля манекінів і поглянеш на ношу з кожного повіту. Яке багацтво кольорів, орнаментів і крою! А біля цього і все інше, що варто було оберегти, щоби показати своїм і чужим. Про воєнний відділ і говорити не треба. Всі мундури від стрільця до генерала. деякі навіть оригінальні!

Отак сам собі підбріхуючи, рушив я до ґуральського музею в Закопанім.

В першій кімнаті хатні сволоки з орнаментом „сонця“ — подібним до гуцульського. А може не до гуцульського, а до виробів школи різьби в Коломиї, яка засмітила неодним кукілем мистецьке гуцульське зерно.

На стінах велика скількість яскравих образів, мальованих на шклі... Ех, що за нагода написати розвідку про малярство. Я ще ніколи в тій матерії не забирав голосу, а кортить, аж руки сверблять. Написав би і — далебі — добре вийшлоб. Великі і малі букви знаю, з Ковжуном неодну годину пересварився. Пишуть-же в нас люди такі рецензії, маючи ті самі кваліфікації, що й я. А буває, що й з більшими кваліфікаціями таке городять, що прости Господи. Одна потіха, що й між чужими таке трапляється. От наприклад один пан, на назвище Северин, з самої Академії Наук з Кракова. В його книжці про народне мистецтво стоїть ні менше, ні більше, тільки, що автор „Гуцульщини“ Шухевич був неук, який хотів гуцулів перепачкувати до українців і ще багато іншого, від чого волосся стає дубом.

Тому про образи на шклі писати оригінальних уваг не буду. Не хочу, щоби комусь не їхала чуприна до гори.

По музею опроваджував нас сторож і він сказав таке: „Цю штуку занесли сюди німецькі рудокопи“. Не знаю скільки в тім правди, але я в дусі дякував Богу, що не занесли вони її до нас. Ото булоб крику про німецько-українське братання. Назва від німців, сепаратизм від німців, армія від німців, а якби ще прийшло з Німеччини мистецтво, то в десятьох водах не обмились би. А так — ніхто собі з цього нічого не робить. Словаки взяли німецьку новість, тільки притемнили краски. ґуралі додали більше яскравих і все в порядку.

Перейшов я всі кімнати і чогось спеціяльно цікавого не знайшов. Видно з усього, що закопанські ґуралі на оригінальність не хорують, або ті, що збирали музей не завдали собі труду зібрати оригінальне. Розбійничі одяги такі самі як у словацькім Святім Мартіні, дві чорним вишивані сорочки, одна з Орави, друга зі Щавниці, обидві з українським орнаментом (так і стоїть на інформаційній картці: українськай орнамент!), одяги ґуральок з якихось дорогих шовків (видно в тім руку Яносіка — як казав наш проводатор) і таке інше.

Найцікавіше з усього, це музичні інструменти, вулиї і прилади домашнього вжитку.

З інструментів примітивні скрипки, на яких, здається, навіть Кубелік не багато виграв би. Вулиї різьблені (дивне, що з нас такого не було), дуже часто у формі звірят чи осіб. Ось медведик витягнув лапи і шкірить до нас зуби. На животі має очко, куди вилітали роботящі бджоли з набором доброго, гірського меду. Ось латинський епископ з жезлом благословить кожного відвідувача музею, а придивитись — і він має дірку на животі. Вулий!.. З домашнього господарства все різьблене, включно до великої деревляної ліхтарні, що в однім місці надгоріла від свічки. Взагалі видно, ґазда ліхтарню, засвітив, а потім задрімувся. Свічка горіла спершу сама, потім з ліхтарнею трохи, аж ґазда прокинувся і врятував гарну річ. А вкінці музей врятував від ґазди.

Є ще в музею випхані представники татранської фавни, а між ними прегарна збірка диких качок. Стояв я перед качачим збором і думав, як легко моглиб і наші музеї прийти до такої, або ще більшої збірки. Мисливі (з „Тура“ і знова якогось) впевняють, що в Галичині є 32 роди диких качок. Впевняють і — ніхто не старається їх доставляти до музею. Музей Н. Т. Ш. дуже радо дасть на свій кошт випхати, хоч на жаль, досі не видав відозви до мисливих. З огляду на велику скількість поклонників св. Евстахія, заходить небезпека, що незадовго не стане і одного роду диких качок. Тому найвищий час оглянутись за ними і мисливим і музеєві...

Побувши в ґуральськім музею до двох годин,

рога, це шлях квієтизму, взаємної злоби, батога для слабих, шампана для сильних, шлях замикання для інтелігенції, темряви для мас. Але одночасно це шлях зростаючого з дня на день запасу ненависти, недовіря і кипіння.

Друга дорога, це шлях боротьби, шлях дивитися просто в очі дійсній дійсності, шлях шукання і розвязування найважчих проблем не згідно з тим, що мають робити інші, але маємо робити самі. Але лише на тому шляху можемо кинути фундаменти під те, до чого поляки змагають та чого не мають: Польщі сильної і чесної.

— Мусимо ствердити, що такі уваги, як ми їх вище навели, є в устах сучасного поляка справді рідкістю.

Другу статтю в тому самому числі творить теж польсько-українська, цим разом політично-віроісповідна, тема. У статті п. н. **„Історія, унія і здоровий розум"** непідписаний автор у страшний спосіб нищить книжку Пйотровіча „патентованого оборонця всілякого рода попів і батюшків" п. н. „Унія і дизунія в Польщі". Автор збиває тезу, що в XX. ст. не можна вести тої політики, яка поганою показалася у ст. XVII і зі свого боку доказує, що

так, як Польща у XVII ст. загнила конфлікт з Русю, підтримуючи унію, релігію ворожу найактивнішому тоді в народі козацькому елементові, так нині може цей конфлікт залагодити саме в той спосіб, що буде підтримувати унію, за якою стоїть найактивніша частина українського народу, греко-католицьке духовенство...

Зі статтей на теми, які нас безпосередньо не торкаються, дуже цікава у тому самому числі велика стаття д-ра Пйотра Контного про вагу математичних наук від часів Архімеда. Стаття написана з великим темпераментом і знанням справи, з приводу ліквідації у львівському університеті двох катедр математики й одної катедри фізики.

Вісти з Буковини і Бесарабії.

ДЕНЬ 1. ЛИСТОПАДА В ЧЕРНІВЦЯХ.

Чернівці гідно святкували роковини 1. листопада. Вже 30. і 31. жовтня відбулися в передміських читальнях реферати про вагу акту 1-го листопада 1918 р. На 1. XI. вечором відбулося в салі „Нар. Дому" свято на спомин великих роковин. На чоловій стіні на жовто-блакитнім полі красувався великий електрично освічений тризуб і дати 1. XI. 1918—1. XI. 1933. Свято почалося відспіванням національного гимну. Дбайливо опрацьовані реферати зробили велике враження, що по береги заповняли салю. При цій нагоді зібрано 460 л. на голодних в Україні.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ ЦВІТІВ У ЧЕРНІВЦЯХ.

В неділю 12. XI. відбувся в Чернівцях день цвітів у користь сиріт. Молодь і пані з Т-ва „Захоронка" щиро працювали, збираючи фонди на опал та одіння для сиріт.

100-ЛІТТЯ УРОДИН ОСИПА ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА.

В 1934 р. припадає 100-ліття уродин Федьковича. Наші товариства вже починають приготовлення до гідного і величавого відсвяткування тих роковин. В 1934 р. будуть викінчені „Народні Доми" в Глибоці й Кіцмані, спортовий майдан „Довбуша" і відбудова гр.-кат. парохіяльної церкви в Чернівцях. Було би добре, щоби посвячення всіх цих установ відбулося в рямцях Федьковичевого свята та щоби якась галицька установа влаштувала тоді дешеву прогульку на Буковину. Для тої цілі треба, щоби створився вже тепер діловий комітет з відпоручників усіх українських буковинських товариств.

ЗІ СПОРТУ.

Довбуш—Яск 2:2, тов. гра. Довбуш I.—Драгош Вода II 1:0. Довбуш III—Ян III 2:2.

Якщо дозволить погода, відбудуться в неділю 19. XI. в Чернівцях відплатні змагання Чернівці—Станиславів. На весні Чернівці побили Станиславів 4:1.

У ту саму неділю 19. XI. влаштовує „Довбуш" вечорниці з танцями. Чистий дохід призначений на викінчення спортової площі.

ПЕРШИЙ „НАРОДНІЙ ДІМ" У БЕСАРАБІЇ.

В місцевості **Старо Козаче** збираються тамошні громадяни будувати „Народній Дім". Тому, що тільки в Чернівцях пульсує сяке-таке зорганізоване українське життя, було би бажано, щоби черновецькі установи цікавилися більше Бесарабією. Влаштовування свят у память Шевченка, Мазепи й ін. причинилось би багато до розбудження національної свідомости. Студенти мають тут слово!

Н. Л.

Коли зійдеться Райхстаґ.

БЕРЛІН, 14. 11. ПАТ. Німецька преса повідомляє, що на думку міродатних кол нововибраний райхстаґ буде скликаний на установче засідання з кінцем листопада, або в перших днях грудня ц. р. Райхстаґ буде радити в салі Кролля на давній республиканській площі.

—o—

Протинімецькі воєнні алярми.

У французькій палаті депутованих підчас дебати над закордонною ситуацією деп. Люї Марен, провідник скрайньої правиці зажадав змусити Німеччину до зберігання демілітаризації Надренії і зажадав від Поль Бонкура, щоби вжити задля цього арт. 11 пакту Союзу Народів, якого досі не стосовано ні разу.

Виводи Марена робили враження, що промовець рахується з вибухом війни в найближчій будуччині та що на цей випадок хоче зберегти для Франції бодай ту корисну стратеґічну ситуацію, яку дає їй демілітаризована Надренія.

—o—

Загранична політика Франції.

ПАРИЖ, 14. 11. ПАТ. З огляду на заповіджені декларації представників уряду політичні кола з незвичайним заінтересуванням дожидають сьогоднішньої дебати в палаті депутованих у справі закордонної політики Франції. Радикальна група рішила зголосити внесення на висловлення урядові довіря. У відповіді на зголошені інтерпеляції забере голос Поль Бонкур. Очікують теж декларації премієра Саро, що відбуде сьогодні довшу конференцію з Поль Бонкуром на тему міжнародньої ситуації, яка зарисувалася після німецького плебісциту.

—o—

Хотять крикнути: стій!

ЛЬОНДОН, 14. 11. ПАТ. В часі розправи над розброєною політикою палата громад відкинула 409 голосами проти 54 внесення Лейбур Парті, спрямоване проти розброєної політики уряду. Ліберальні посли з ґрупи Самуеля здержалися від голосування.

На дальшому засіданні представник Лейбур Парті Веджвуд заявив, що найпильнішим обовязком цивілізації зробити кінець духові, який панує тепер у Німеччині. Німецькі апетити зростають заєдно. Колиж нарешті крикнемо: стій?

ЛЬОНДОН, 14. 11. ПАТ. В дальшій дебаті показалося, що цілий ряд послів заняв рішуче протинімецьке становище і домагався безоглядної акції проти тих, що захитують мир.

—o—

За приміром Німеччини.

Загальну сенсацію в політичному світі викликала вістка про виступлення Італії й Угорщини за приміром Німеччини з розброєної конференції. Сталося це на засіданні надзвичайної комісії розброєної конференції 13. ц. м. Зараз на початку італійський делеґат маркіз Сораня заявив, що з наказу свого уряду не може брати участи в нарадах і є змушений обмежитися до ролі обсерватора. Таку саму заяву зложив угорський делеґат Зіґ, заявляючи, що не може підписати ніякого рішення тієї комісії.

Становище Італії й Угорщини вистрів політичний світ живими коментарями.

—o—

ми були певні, що прийдеться швидко бігти до готелю, бо згідно з запевненнями барометра і „Пім-а" вірили в „хмарно, вітер, дощ". Тимчасом при виході осліпило нас веселе сонце, а над Татрами висіла непорочна синява неба. З вітру ні сліду, а невеличка хмарка давно минула Закопане, простуючи за схід, де „срібнолентий Сян пливе"...

— Ану, погляньмо, що каже барометер! — запропонував дир. Паньків.

— Лишім його в спокою. Ануж покаже погоду, ми виберемось кудинебудь і .. змокнемо.

І ми не дивились, а користаючи з несподіваної погоди, вибрались у долину Косцеліска.

Хто їде туди автом, нехай стережеться двох річей: пива в ресторані при вїзді в долину і симпатичного старушка, що відчиняє рогачку (два золоті за три кільометри дороги!)

Про пиво напишу при кінці, бо ми його при кінці пили, а про любого старенького таки зараз.

Підїхали ми під рогачку і питаємо його, запаливши папіроску:

— Чи можна проїхати долину автом

Старушок аж руками замахав:

— Та там прекрасна дорога. Всі їздять.

Глянув я поза рогачку: болото, вибої, не видається, щоб так прекрасно було.

Старушок зловив мій погляд

— Це лиш з початку так, потім як по столі!

І ми поїхали. Два злотих — великі гроші, але три кільометри дороги — велика вигода. Зараз за скрутом показалася дорога „як стіл", а що по столі ніхто автом не їздить, то й наше авто завернуло, мало що не зломивши ресорів на вибоях. Шофер був певний, що старенький сторож, такий приємний і розмовний, напевно верне два злотих, але помилився. Старушок просив вибачення за помилку, та грошей таки не звернув.

Долина Косцеліска гарна. Тягнеться між двома пасмами скелистих хребтів і відкриває перед оком мандрівника щораз нові види. То прямовісні стіни гір, то маленькі хатки пастухів, то печеру, то шипіт на потоці. А найцікавіші з усього щовби горбів, що потворили дивовижні фіґури з каміння. Тут медвідь піднявся на задні лапи і кидається на чоловіка, там сова з закривленим дзюбом присіла над урвищем, а ще далі двоє людей цілується. Може це тільки припадковий вплив дощів і вітрів, а може природа підглянула щось такого серед живих істот. Останню ситуацію напевно нераз і не два бачила в цій долині, бо мало котра долина дає стільки сентиментально-романтичного настрою.

А тепер про пиво

Пили ми його в ресторані, вертаючись із долини, а випили тільки тому, що дуже були спраглені. Уявляю собі міну кожного з нас, колиб кому поставили перед ніс такий нектар у Львові! На щастя, стративши всі інші прикмети, задержало одну: було мокре.

При другім столику сиділо якесь товариство, ідеально мішане (дві пані і двох мущин!) і голосно розмовляло.

— Мій муж — говорила одна — якийсь дивний чоловік. До кіна не ходить, театру не терпить, карнавалу не признає. Одним словом не розуміє мене.

— А віби мій мене розуміє?! — казала друга. Йому тільки інтереси в голові. Ох! — і тяжко зітхнула.

Мужчини, очевидячки, співчували паням, а негодували на чоловіків, бо то одна, то другий голосно жахалися:

— Ах! направду?!.

— Ну, дивіться, панство.

— І хто був би подумав!..

Мужчини були молоді, пані ще не старі, тільки трагедія була і дуже стара і вічно молода:

„Він мене не розуміє"..

Зате долина Косцеліска направно розуміла..

Більшовицький голос.

МОСКВА, 14. 11. ПАТ. Обговорюючи результати німецького плебісциту та виборів до райхстагу вся радянська преса стверджує, що вони відбулися в атмосфері цілковитого стероризування виборців, і вказує, що 3 міліони карток з написами „ні" доказують існування зорганізованих протигітлерівських сил.

—o—

Безвиглядність розброїйної конференції

ЖЕНЕВА, 14. 11. ПАТ. Предсідник розброїйної конференції Гендерсон заявив учора вечором кореспондентові Агенції Райтера, що задумує податися до димісії з огляду на злу волю, яку виявляють держави. Рішення Гендерсона є наслідком становища італійської делегації, яка заявила, що обмежиться тепер до ролі обсерватора, дальше наслідком виїзду британського делегата та становища Японії.

ЛЬОНДОН, 14. 11. ПАТ. „Дейлі Геральд" оголосив заяву Гендерсона у звязку з поголосками про його уступлення з президентури розброїйної конференції. Гендерсон ще не рішився, але дотеперішня ситуація є дуже невдоволяюча. Оскільки ситуація не зміниться, він не зможе дальше проводити конференції. Також інші часописи повідомляють про намір Гендерсона зречися з головства, якщо розброїйна конференція буде дальше безнадійна.

—o—

КРІЗА ФРАНЦУСЬКОГО КАБІНЕТУ.

В уряді Сарота витворилися труднощі, які можуть довести до кабінетної кріаи.

Між поодинокими міністрами прийшло до непорозумінь з причини ощадностевих скреслень у бюджеті. Кажуть теж, що труднощі виринули у звязку із закордонною політикою

—o—

Не знають, що дальше робити.

ЛЬОНДОН, 14. 11. ПАТ. „Морнінг Пост" стверджує, що Німеччина дальше мовчить і не відповідає на заклик Мекдональда, який запросив її перпложити нові пропозиції. Часопис довідується, що Німеччина не задумує в тім напрямі ніякого посунення та що панує загальна дезорієнтація щодо того, що дальше робити. В британських міродатних колах думають, що дальше панькання з Гітлером та висування добрих намірів держав були би недоцільними, але дальше тревання Німеччини в ізоляції та швидкі зброєння припечатали би Німеччину перед цілим світом і виказали би ще більше її відповідальність

—o—

ХОЧУТЬ ПОВАЛИТИ КОРОЛЯ.

Льондонські часописи повідомляють із Афганістану, що ріжні верховинські племена ставлять своїх кандидатів на афганський престіл, бо вони твердять, що Могамед Захір незаконно став королем. Кілька верховинських племен заповіло навіть похід на Кабуль, щоби здетронізувати нового короля. Король вислав проти збунтованих 10.000 війська. Це може бути початком громадянської війни. Англійське військо з Пешавару обсадило всі прикордонні переходи.

—o—

По широкому світі.

— Перед будинком німецького посольства в Льондоні комуністи й жиди уладили демонстрацію, яку розігнала поліція, побивши кількох демонстрантів.

— В Сіямі після здавлення повстання запанував терор. З арештованими поводяться жорстоко.

Чехословацький уряд розвязав гітлерівські організації конфіскуючи їхнє майно.

—o—

День жалоби і протесту.

ЛЬВІВ-ЛИЧАКІВ.

Рано дня 29. X. ц. р. була в церкві св. Петра і Павла на Личакові зразу тиха Служба Божа, а пізніше о. парох Дуткевич в асисті о. Новосада й о. Годунька відправив торжественну Службу Божу в намірені наших братів за Збручем. На обох богослуженнях виголосив відповідні проповіди о. Чемеринський та відчитав пастирський лист. Опісля була панахида за померших із голоду. На ширших сходинах членів дільницевої Нар. Організації Українців м. Львова, що відбулися зараз після богослужень, реферував справу подій на Великій Україні дир. Радловський. Ухвалено відповідні резолюції.

ЧИЖИКІВ, ПОВ. ЛЬВІВ.

День жалоби відсвяткувало наше село дуже врочисто. Рано відбулося богослуження при участи майже всіх громадян села. Передтим відбулася збірка „Луга", на яку явилися всі луговики в одностроях з чорними опасками на рукавах. По збірці всі пішли до церкви. Там по Службі Божій приладили луговики могилу з березовим хрестом, на якому видніє напис: Померщим з голоду на Великій Україні — вічная память. Відтак о. парох відправив панахиду. Підчас панахиди „Луг" держав почетну сторожу біля могили. По панахиді орхестра відограла похоронний марш. В 4. год. пополудні відбулися загальні сходини в читальні. Реферат про голод і життя на В. Україні виголосив о. парох.

ЗАЛІЩИЧЧИНА.

В **Заліщиках** у дні жалоби 29. жовтня ц. р. відбулося перед полуднем у битком наповненій церкві торжественне богослуження з прегарною проповідю о. Мельничука і з відчитанням пастирського листу. Крім цього пополудні в год. 5. відправили три місцеві священики торжественну панахиду, на якій виповнили церкву не тільки місцеві, але також громадяни з повіту.

РУДЕЧЧИНА.

Дня 6. XI. ц. р. відбулася в **Комарні** довірочна нарада в справі подій на Вел. Україні. Відкрив збори і виголосив відповідний реферат місцевий адвокат д-р Ол. Пеленський. Селян було 80 з усіх майже сіл Комарянщини. На збори прийшли також студенти і хоч їх представник п. Лев Дрімалик виступив із заявою, що не треба ні протестів ні жертв, то проте селянство й міщанство, не оглядаючись на такі дивні погляди студентства, ухвалило одноголосно протестні резолюції. Після того зібрані вибрали діловий комітет, зложений із 17 осіб, по одному з кожного села і 4 з Комарна.

СКОЛЕ

За почином окремого Комітету Ратунку України у Сколім під проводом о. декана М. Мосори відбулося дня 29. жовтня ц. р. в **Сколім** свято жалоби, яке розпочалось торжественним богослуженням при масовій участи вірних. По богослуженні виголосив місцевий катехит о. Н. Притуляк прегарну проповідь, яка зворушила глибоко всіх слухачів. Опісля відправлено над символічною могилою, прибраною в квіти і національні прапори, уставленою під хрестом з терновим вінком і жалібною крепою, панахиду за померших голодовою смертю братів. На закінчення церковний хор відспівав „Ва жертвою в бою" і „Боже Великий".

З уваги на заборону публичних збірок на ціли ратункової акції експозитурою староства в Сколім зарряджено збірку тільки в мурах церкви, при чому жертводавцям причіплювано національні відзнаки, перевязані чорними жалібними стяжками.

Пополудні відбулася в салі Захисту жалібна академія в формі довірочних сходин запрошених Комітетом осіб, на якій заст. голови Комітету д-р Ст. Булав виголосив вступне слово про значіння і зміст свята, а проф. А. Шуревич почав читати реферат про сучасне положення нашої Батьківщини за Збручем. В часі читання реферату увійшла на салю поліція і розвязала сходини, хоч переведена перевірка виказала, що всі присутні були запрошуючим особисто знані; при цьому поліція сконфіскувала реферат.

З жалем і болем слід зазначити, що представники „Сокола" (Р. Іваницький), читальні „Просвіти" (Р. Базень) і „Лугу" (М. Норичка) виступили зі складу Комітету і не брали в його працях ніякої участи, не хотячи підлягати організаційно Головному Комітетові у Львові. Те саме зробила також голова місцевої Філії „Союзу Українок" (Л. Малинякова) і заст. голови тоїж Філії (Е. Козицька), а секретарка Філії (М. Бутковська) відмовилася навіть прийняти в церкві національну жалібну відзнаку і заявила, що „того не потребує"...

БУКОВИНА.

Український Громадський Комітет Допомоги Україні у Чернівцях дістав 28. X., себто напередодні протестаційного дня, телеграфічне повідомлення від сенатора д-ра Михальського з Букарешту, що його інтервенція не увінчалася успіхом, бо рум. влада відмовила свого дозволу не тільки на віче, але й на богослуження.

—o—

Відгомін нападу на почту в Городку Яг.

СПРАВУ ЗЕНОНА КОССАКА РОЗГЛЯДАТИМУТЬ ЩЕ РАЗ.

Найвищий Суд у Варшаві розглядав у понеділок справу Зенона Коссака, який в червні з 8 іншими обвинуваченими відповідав за напад на почту в Городку Ягайлонському та був засуджений на сім літ вязниці. В касаційнім відклику оборона поробила низку закидів, м. ін., що суд несправедливо відкинув внесення оборони, щоби покликати на свідка прокуратора Мостовського й адвоката д-ра Шухевича у звязку зі словами прокуратора, нібито Данилишин в останньому слові домагався побачення з Коссаком. Свідки, яких запропонувала оборона, мали повалити це твердження.

На касаційній розправі прокуратор Баранський поставив внесення відкинути присуд окружного суду у Львові в частині, яка засуджує Коссака за проступок намови до нападу на почту в Городку Яг. та в частині в справі судових коштів.

Після промов сторін, у яких підкреслили низку помилок окружного суду, головно щодо переслухання свідка Городиського, **Найвищий Суд постановив узяти зовсім під увагу внесення прокуратора. Найвищий Суд затвердив частину присуду львівського суду в справі проступку державної зради, зате відкинув із формальних причин присуд за проступок намови до нападу на почту у Городку Яг. Тому справу цю розглядатиме ще раз львівський суд.**

НОВИНКИ

— **ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".**

— **Конфіската „Діла".** Вчорашне (302) число нашого органу підпало конфіскаті за цілу третю статтю включно з наголовком. Це вже 37-а з черги конфіската „Діла" в цьому році.

— **За гармонію станової співпраці українських журналістів. Заява**: У статті п. н. „Черговий радикальний виступ" у „Ділі" ч. 218 з 20 серпня ц. р., на тему участи Т-ва письменників і журналістів ім. Франка у протестаційній акції Громадського Комітету Допомоги Голодній Україні, деякі звороти і вислови атакували особу заступника голови згаданого Т-ва. Тому, що не вважаю за доцільне, щоби внутрі Ради цього Т-ва існували суперечки, шкідливі для цілої діяльности Т-ва, прошу — як виконуючий тоді обовязки головного редактора „Діла" — вважати ті різкі вислови названої статті під адресою д-ра М. Стахова, як заст. голови Т-ва письменників і журналістів — як неіснуючі. —

І. Кедрин.

— **Наш театр у Винниках.** Трупа відомого нашого театру ім. І. Тобілевича приїхала на кілька гостинних виступів до Винник, де 15. XI. ставить песу Мольнара „Гра на замку", 16. оперету Штольца „Пепіна", 17. оперу Жільбера „Королева кіна", 18. відому песу „Бродвей" і 19 „Мотрю".

— **Чехословацькі державні нагороди.** У звязку з національним святом чсл. республики міністр освіти признав на цей рік отсі державні нагороди: З красної літератури: **Іван Ольбрахт** за повість з українського життя на Закарпатті „Микола Шугай" (що була обговорена свого часу в „Ділі"), **Ярослав Квапіль** за книжку „Про що знаю". **Тідо Й. Гашпар** за повісті

„Моряки". Драматичну нагороду дістав артист Національного Театру в Празі **Юрій Штайнер** (за сценічну працю). Музичну нагороду дістав **Еміль Аксман** за Симфонію ч. 4. Державну нагороду за твори в німецькій мові (для німців) дістав Ганс Крас за оперу „Заручини у сні".

— **Друга вистава словянських ілюстрованих часописів у Празі** відбулася від 1. до 15. жовтня ц. р. в домі „Земледельскої Освети". Вистава ця, як і перша, мала великий успіх. На урочистому відкритті промовляли представники дипльоматичних місій словянських держав та визначні представники чеської науки, міністерства й журналістики. Про український відділ на виставі говорив дир. словянських архівів при м-стві закорд. справ ЧСР, проф. д-р Ян Славік, який висловив своє задоволення з приводу того, що розпорядчики виставили пресу не по принципу словянських держав, а по принципу словянських народів, маючи на увазі українців та білорусів. Докладні інформації про українські часописи подав розпорядчик вистави письменник Емеріх Чех, відзначаючи такі українські часописи: „Мистецтво", „Нова Хата" та „Світло й тінь". Український відділ на виставі зорганізував Український Історичний Кабінет. Виставлено 151 назв журналів. Крім того виставлені були ще наукові збірники, звіти наукових інституцій, тощо. Український відділ звертав на себе особливу увагу відвідувачів.

— **Українські памятки до Тосканської палати у Празі.** Завдяки заходам керманича Українського Історичного Кабінету у Празі проф. д-ра Яна Славіка, м-ство закорд. справ ЧСР. призначило для Кабінету нове просторе помешкання в своїй Тосканській палаті. Нове помешкання для Кабінету буде значно просторніше (до цього часу Кабінет мав пять кімнат) і спеціяльно пристосоване для хоронення історичних памяток. Маючи на увазі, що при Українському Історичному Кабінеті зібрано памятки надзвичайної ваги з української визвольної боротьби й життя еміграції, зокрема Фонди Українського Національного Архіву-Музею (понад 60.000 документів, коло 3.000 музейних предметів, понад 2.500 комплетів преси та понад 16.000 томів бібліотеки), призначення міністерством нового помешкання для Українського Історичного Кабінету матиме велике значіння. При цьому треба зазначити ще й те, що міністерство закорд. справ відпускає невеликі матеріяльні засоби на упорядкування та консервацію українських памяток, на що особливо звертається увагу.

— **Звільнені нотарі.** На основі нового закону про організацію нотаріяту міністр справедливости звільнив у Львові зі становища 5 нотарів, які скінчили 70 літ життя. Звільнені є Маврикій Чоп, Станислав Голуб, Жиґмонт Ґроблевський, Іван Раставецький і Франц Шелевський. В найближчому часі буде розписаний конкурс на сім нотаріяльних посад, бо на основі нового закону Львів дістає два нові становища нотарів. На терені львівської апеляції мають, як зачувати, бути ще звільнені нотарі: д-р Візенберґ в Стрию, Віткевіч у Дрогобичі, Рот в Тернополі, Мілер в Золочеві, Бодаковський в Станиславові, Савчинський в Новім Селі, Волосянський в Золотім Потоці, Заячківський в Надвірній та Левицький в Підгайцях.

— **В справі віддовження рільництва.** У звязку з нотаткою про конференцію, яка відбулася у львівському воєвідстві в справі віддовження рільництва, зазначуємо додатково, що від українських економічних установ взяли в ній участь дир. д-р Кость Левицький, дир. д-р Лесь Кульчицький і пос. Остап Луцький.

— **Страйк робітників,** занятих при будові їдальні на Городецькій вулиці, скінчився. Маґістрат зірвав з фірмою „Технобрук", яка оголосила невиплатність і рішив скінчити будову сам. Пошкодовані фірмою „Технобрук" доставці, будуть доходити своїх претенсій на судовій дорозі.

— **Апеляційний суд підвищив кару.** В апеляційнім суді у Львові скінчилася нарешті перервана розправа Мошка Каца, засудженого окружним судом на 4 роки вязниці за вбиття студента ветеринарії Гротковського на вул. Шайнохи. Переслухано нових свідків, після чого трибунал відкинув апеляцію оборони і підвищив Кацові кару до 6 років вязниці. Оборона заповіла касацію.

— **Вбили поліцая.** Постерунковий Юліян Кешковський, що в ночі на 14. ц. м. робив службу на зал. двірці в Бориславі, запримітив двох людей, яких рішив вилеґітимувати. Коли підійшов до них і зажадав леґітимацій, один витягнув швидко револьвер і двома стрілами положив його трупом. На гук стрілів збіглася залізнича служба, але тимчасом незнайомі напасники щезли серед темноти. Кшешковський мав 40 років і був нежонатий.

— **Пють і курять щораз менше.** Цифри Інституту досліджування конюнктур і цін доказують, що в Польщі пють щораз менше. В першому півроці 1932 р. продали тютюну за 277 міл. зол., а в першому півроці 1933 р. лише 194 міл. зол. Консумція спірту у порівнянні з минулим роком впала ц. р. до половини.

— **У варшавських вищих школах.** В понеділок відновлено виклади на політехніці, в головній школі сільського господарства і вищій торговельній школі у Варшаві. На університеті виклади припинені дальше.

— **Дитина в пивниці.** При вул. Вроновських ч. 9. у Львові почули люди з пивниці плач дитини. Поліцай ствердив, що це наймичка Марія Накітна замкнула там свого 8-літнього синка неправого ложа, бо саме мав до неї прийти наречений, а вона не хотіла, щоби він дізнався, що вона має вже такого великого сина.

— **Наглий суд.** Слідство в справі вбитого на Знесінні біля Львова 22-літнього Соколовського покінчилося. Вбивники його 19-літн. Стан. Сохацький на 21-літн. Брон. Туркевич відповідатимуть перед наглим судом.

— **Хто бере інвалідські ренти.** Окружний суд у Варшаві займався справою Станислава Цалка, який будучи калікою від малої дитини, не брав участи в ніякій війні, а проте одержував від 1929 р. інвалідську ренту на основі фальшивих зізнань двох своїх приятелів. Признали йому ренту за час від 1921 р., так що взагалі він вибрав 13 тисяч зол. Разом з ним станули перед судом два його спільники за фальшиву присягу. Цалка засуджено тільки на 8 місяців вязниці, а двох його свідків на 6 місяців з припиненням кари на два роки.

— **Вкрали пів міліона зол.** Слідча влада у Варшаві займається справою великих зловживань у кооперативі будівельних робітників, що мали вибувати великий мешкальний бльок на Празі. Зібрано поважні задатки від уряднчих і робітничих родин, однак не зроблено нічого з причини зловживань, що переходять пів міл. зол. Завинили два члени надзірної ради і три члени управи.

— **Бунт вязнів.** У вязниці в Сосновці збунтувалися вязні довідавшись, що нема амнестії з приводу 15-ліття незалежности Польщі. Вони кричали й відгрожувалися владі, нищили обстанову, а кількох вязнів кинулося на вязничного сторожа й побили його. Аж поліція, прикликана на допомогу, здавила бунт і привернула спокій.

— **Пяниці на літаку.** В Брукліні на вулиці впав приватний туристичний літак. Три пасажири, 19—21-літні, згинули на місці, 4-ий ранений смертельно. Всі ті чотири молоді люди пили всю ніч, а потім забажали перелетіти літаком. Один із них мав свідоцтво пільота, тому летунське товариство випозичило їм літак.

— **Вбивство директора шпиталю.** Монтерові загального шпиталю у Станиславові Йосифові Ничові виповіли службу після 7 літ. Коли Нич мав передати службу свому наслідникові вистрілив двічі з револьвера до директора шпиталю д-ра Ляхмунда. Одна куля пробила легені, друга хребет. Після того Нич вистрілив до себе в голову двічі та лише зранився. Його життю не грозить небезпека, зате стан д-ра Ляхмунда безнадійний.

— В обороні **комуністів.** „Черновіцер Альґемайне Цайтунґ", знана україноїдська ґазета, виписала цілу низку клевет на буковинських українців. Закидує їм, що піддаються під вплив гітлеризму та що по селах ходять аґітатори Гітлера, які проповідують проти комуністів і жидів. Ця ґазета має, видно, небуденну фантазію та відвагу, бо накликає поліцію на українців і жадає не менше ні більше, тільки те, щоби румунська поліція заборонила протикомуністичну аґітацію.

— **Напад індіян на місію.** Як повідомляє італійський щоденник „Авеніре д'Італія", на місію оо. Салезіянів у бразилійській провінції Мато Ґроссо напали дикі індіяни. Члени місії ставили завзятий опір великій перевазі своїх напасників. Один місіонар, родом з Венеції, згинув у тій боротьбі, інші потерпіли рани.

— **Воздушна комунікація довкола землі.** Американське т-во „Ґудіїр-Цепелін" задумує в найближчому часі зорґанізувати правильну пасажирську і товарову комунікацію на лінії Нью-Йорк-Париж. Пізніше ця комунікація буде поширена довкола землі. На трансокеанських шляхах для більшої безпеки воздушна комунікація буде послугуватися бальонами, над суходолами для більшої швидкости літаками.

— **Шаховий турнір в Парижі** скінчився таким вислідом: Альохін 8 точок, д-р Тартаковер 6, Баранц і Ліліенталь по 5 і пів, Сноско-Боровський 5, Цукерман 4, Райцман 3 і пів, Френ 3, Ґромер 2 і пів, Лязар 2 точки.

§ 19.

Є ЧИ НЕ Є ДИРЕКТОРОМ СП. „НОВЕ СЕЛО"?

В „Ділі" з дня 18. жовтня 1933. р. появилася стаття під повищим наголовком. У ній поміщено неправдиві факти, які автор статті відносить до моєї особи. В інтересі правди, щоби не ширилося ніяке баламуцтво, я приневолений містити отсе спростування:

Неправдою є, що я є директором „Нового Села" від початку аж досі, а зате правдою є слідуючий фактичний стан:

На основательних зборах кооперативи „Нове Село" вибрано мене в члени Управи і я тоді цей вибір приняв бо тоді зовсім ніщо не показувало на те, що цей часопис переміниться в орган політичної партії. І дня 29. січня 1931 р. був зареєстрований як член управи в судовім реєстрі. Незабаром, бо вже 30. березня того самого 1931 р. я вніс резиґнацію з члена управи тої кооперативи до рук голови Надзірної Ради, а також і на руки начального директора. В короткім часі потім я ще додатково вніс заяву про виступлення з членів кооперативи „Нове Село".

Таким чином мої відносини до видавництва „Нове Село" скінчилися 30. березня 1931 р. Про це при нагоді подавав я прилюдні заяви в „Новім Часі" з дня 11 травня 1931. і в ГКЧ з 20. вересня 1931. Відомо, що всякі зміни в судовім реєстрі можуть бути переведені судом лише на внесення управи кооперативи. Тому я не міг мати впливу на те, щоби суд поробив зміни в реєстрі членів управи.

Отож коли б дійсно моє імя знаходилося ще в реєстрі як члена управи згаданої кооперативи, то це не був би ніякий доказ, що я є дійсно членом управи, а лише, що нова управа не подала до зміни реєстру напротязі майже трьох літ від мого уступлення, за що я очевидно не можу нести ніякої відповідальности.

В кожнім разі фактично і правно я не є від березня 1931 р. членом управи, чи взагалі членом кооперативи „Нове Село". Тимсамим не маю ніякого звязку з „Українською Селянською Партією", котрої органом є „Нове Село", бо ця партія утворилася пізніше, коли я вже не був членом кооперативи.

Львів, 14. листопада 1933.

Інж. Олександер Охрим

——o——

Дописи.

КАЛУЩИНА.

Заборона оснування читальні „Просвіти" в Доброволянах. В селі Доброволянах, дотепер пересякненім ще москвофільством, свідоміші одиниці задумали оснувати читальню „Просвіти", тимбільше, що істнуюча в селі чит. Качковського не веде ніякої освітньої праці. Дня 10 X. ц. р. члени-основники відбули збори та внесли до староства подання про дозвіл на оснування читальні „Просвіти". Тимчасом деякі москвофільські загорільці, невдоволені з цього, пішли до староства, щоби не допустити до оснування в селі нашої читальні. Як там було, не знаємо, але до рук члена-основника Кіндрата Косаного наспіло 29. X. зі староства в Калуші письмо, яким заборонено оснування читальні. За причину заборони подано, „побоювання загрози безпеки, спокою і публичного порядку в там. громаді". Слід замітити, що Доброволяни — це одиноке в повіті село, в котрім через відсутність читальні не можна повести освідомлюючої праці.

СТРИЙ.

Невже кріза у виділі філії „Просвіти"? Ходять по Стрию вісти, що на виділі філії „Просвіти" прийшло до непорозумінь між головою і членами виділу, які закінчилися тим, що голова філії хоче уступити. Громадянство тим занепокоєне, бо знає дотеперішнього голову д-ра Калуського як незвичайно працьовитого й діяльного просвітянського робітника, якого в нинішніх часі й так то легко буде заступити.

Посвячення дому „Т-ва Слуг“. Дня 4. грудня с. р. відбудеться посвячення власного дому „Товариства Слуг“. Дім той, куплений в літі за 700 долярів, складається з 4 кімнат. Кімнати тепер відновлено і їх віддадуть до вжитку членів.

РАДЕХІВ.

Свято Лесі Українки. Заходом філії „Союзу Українок“ у Радехові і при допомозі всіх повітових установ Радехівщини відбулося 22. жовтня ц. р. в Радехові повітове свято в 20-і роковини смерти Лесі Українки. На гарно прибраній естраді в салі Нар. Дому виднів заквітчаний і прикрашений вишивками портрет поетки. Свято відкрив промовою голова філії „Просвіти“ інж. Гертнерович. Промовець проаналізував творчість Лесі Українки, вказав на провідні думки її писань і зокрема підчеркнув бадьорість голосу поетки, що саме в теперішню добу кличе нас завернути зі шляху стогону й нарікань на шлях активної праці для Рідного Краю. На програму свята зложилися: декламація „Мрії“ Лесі Українки, що її виголосила п. С. Антопишинівна з надзвичайним відчуттям слів поетки; другу декламацію „Роберт Брюс“ відрецитував з великим зрозумінням п. Володимир Дибайло мол. Декламація, що оповідає про визволення Шотляндії мужицькими руками, держала повних 17 хвилин у напятті всіх присутніх. Кульмінаційною точкою вечора була сольова гра на бандурі п. Володимира Шуля зі Стоянова. Кобзар, знаний вже ширшій публиці з львівської естради та львівського радія, чарував публику ніжним виконанням наших дум і народніх пісень. Хор філії „Просвіти“ в Радехові під орудою д-ра Я. Селезінки виконав гарно три народні пісні Леонтовича і „Думу“ з „Невольника“ Б. Вахнянина. Фортепіяновий супровід обняла п. Н. Селезінкова. Соля співали п. Галя Мазяківна і п. М. Павасюк. Замітне, що цим разом у хорі взяли участь крім місцевого міщанства також всі співучі з кругів місцевої інтелігенції обох полів. На жаль, на цей прегарний концерт, не зважаючи на суху днину й окремо висланих запрошень, з повіту крім кількадесятьох селян приїхав лише один священик, а з учительства не було нікого. Що більше — бракувало навіть половини місцевої інтелігенції. Салю заповнило головно молоде місцеве міщанство. Мабуть ідеольогія великої поетки чужа нашим інтелігентським кругам.

—o—

СПОРТ.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ

ВІДЕНЬ: Австрія—Адміра 2:1; Рапід—ФАЦ 4:1; Віна—Вакер 3:0; Спортклюб—Довая 4:3; Зіберінг—Гакоаг 1:2. В табелі веде Рапід (15 зуд.і/в), перед Адмірою (14 п.), Віенною, Австрією і т. д.

ПРАГА: Славія—Спарта 2:1. Чеське „дербі“. 20.000 видців. Славія веде в табелі перед Спартою. Чехіє Карлін—Богеміянс 2:2; Вікторія Жіжков -Жіленіце 2:2; Кладно—Тепліцер Ф. Ц. 5:1; Наход—Вікторія Пільзно 3:0.

БУДАПЕШТ: Ференцварош—Кіспесті 4:0; Уйпешті—Немзеті 2:1; Гунгарія—Офлер 4:1; Фебус—3. Керута 2:1. В табелі веде Ференцварош перед Уйпешті і Кіспесті.

ПАРИЖ: Вієнна—Ресінг Клюб 4:2 (2:1).

—o—

Нові книжки й журнали.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ч. 11. листопад. Зміст: Косма й Дамян (1 обр.). — К. Коковський: Забуті могили (1 обр.). — Я. Береза: Похоронні звичаї в околицях Львова (1 обр.). — І. Крипякевич: Українське життя в княжих часах (1 обр.). — Ф. Коковський: З мандрівки по Горличчині (3 обр.). — О. Цинкаловський: Містечко Михнівка (1 обр.). — Фейлетон. — Криза. — М. Пригродський: Степи на західно-українських землях. — Сира чи варена страва? — Ф. Коковський: Судове признання за померлого. — М. Бардега: Де й які роди овочевих дерев садити. — С. П.: Рілля на морському дні (1 обр.). — Папуаські вдови (1 обр.). — Лісовий князь. — Е. Жарський: Електричні риби (1 обр.). — Ф. К.: Звірі перед людським судом. — Як пють у Бразилії чай (1 обр.). — Б. Р.: Дніпрові пороги й Дніпрельстан (3 обр.). — В. Барагура: Сміх і його значіння в життю людини. — С. Б.: Дещо про шкіру. — Звідки морська свинка знає що добре? — Ж.: Дивовижна доля близнюків. — Яка буде погода? — Живий танк (1 обр.). — Скляні цегли. — Бібліографія. — Історія Товариства „Просвіта“ у Львові. — Освіта й виховання: С. Магаляс: Народні свята й обходи. — Господарсько-садівнича школа „Просвіти“ в Милованню. — Бібліотечний порадник ч. 11: Дещо про обовязки бібліотекаря. — Бібліотечна справа в Теребовельщині. — Справлення помилок.

РІДНА МОВА. 11-е число. Зміст: П. Ковальчук: Мова немовляти. Г. Ільїнський: Походження українських слів: 11. Лушпа. І. Огієнко: Ще про давальний відмінок на -ові. В. Виногородський: Літнище — літовище та йще дещо. Ф. Коковський: Як змінюються назви наших сіл. О. Івах: Які чужі слова в Америці й Канаді наш нарід найскоріше присвоює. М. Бабюк: Наша прикордонна мова. М. Топольницький: З „кутка“ на повне світло. Діогін: Граматика Малої Лесі: XII. Зміна о, е на і в відкритих складах. Іван Крипякевич: Мовні статті у львівськім „Ділі“ 1881—1905 рр. Чистота й правильність української мови, відповідь на запитання наших Читачів. Ів. Огієнко: Огляд праць для вивчення української мови. Від Редакції й Адміністрації. Різне.

—o—

КНИЖКА НА ЗАХІД.

4-й виказ.

. присланих досі книжок вислано на захід 3165 книжок і 5 мандрівних бібліотек на 695 книжок. Крім цього вислано 12.000 прим. різних українських журналів. Жертви в книжках далі йдуть дуже пиняво так, що приходиться відмовляти, на жаль, численним проханням за даровою книжкою. Філії „Просвіти“, читальні та людей доброї волі ще раз просимо присилати зайві книжки (на адресу: Т-во „Просвіта“, Львів, Ринок 10), звідки вишлемо їх куди слід. Бажані дитячі, історичні оповідання, казки і т. д. Подані книжки зложили: ВП. П. Читальня „Просвіти“ Кульчиці Шлях. 10 книжок, проф. Филипчак Іван, Самбір 10 кн., проф. Весоловський, Кремянець 31 кн., „Нова Зоря“, Львів 25 кн., Шкарпович Степан, Львів 4 кн., судді Янович, Львів 3 кн., Сохацька Савина, Сосновець 30 кн., інж. Несторович, Львів 3 кн., Кутта Василь Бурдяківці 4 кн., „Сільський Господар“, Львів 3114 кн., Щур Степан, Перемишль 20 кн., Українська Книгарня і Антикварня, Львів, 20 кн., В-во „Луна“, Львів 9 кн., Марійське Т-во Молоді, Львів 16 кн., В-во оо. Василіян, Жовква 150 кн., Українська Накладня, Берлін 20 кн., Наукове Т-во ім. Шевченка, Львів 70 кн., „Нова Хата“, Львів 11 кн., Учениці Дів. Семинарії СС. Василіянок, Яворів 32 кн., Вид. Спілка „Діло“, Львів 36 кн., Юкало Василь, збірка Бережани 24 кн., Студ. Гурток Прих. Княжки, Львів 23 кн., Кісіль Михайло, Раковець 5 кн., Кондрина Любомира, Вербівка 6 кн., Гапяк Антін, Львів 110 кн. — Львів, у листопаді 1933 р. Т-во „Просвіта“.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 15. XI. год. 7.30 веч. „Фрайляйн Доктор“.

Четвер, 16. XI. год. 6. веч. шкільна вистава „Весілля“.

Театр Рівнородностей.

Середа, 15. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

Четвер, 16. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

Кіна.

АДРІЯ: „Два хлопчаки“.
АПОЛЬО: „Шпіон у масці“ (Ганка Ордонівна).
АТЛЯНТИК: „Кінг-Конг“.
ВАНДА: „Пожадана“.
КАСІНО: „Якою мене бажаєш“ (Грета Гарбо).
КОПЕРНИК: „Новітній Робінзон“ (Дуглас Фербенкс).
КОЛІСЕЙ: „Карієра кельнерки“, ревія „Найгарніші польки світа“.
МАРУСЕНЬКА: „Новітній Робінзон“ (Дуглас Фербенкс).
МІРАЖ: „Конгрес танцює“.
МУЗА: „Чому я згрішила“.
ПАЛЯС: „Мушу тебе здобути“ (Іван Кепура).
ПАН: „Веселий караванир“ (Власта Буріян).
ПАСАЖ: „Перше ковбоєве кохання“.
СТИЛЕВЕ: „Жінка з другої руки“ та ревія „З цілого серця“ з Букоємською і Бельським.
ХИМЕРА: „Шанду“.
УТІХА: „Братерство народів“ і ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 15. листопада 1933

Відень (517,2) 10.55 Вокальний ресітааль, 15.15 Камер. музика, 17.55 „Сумерк богів“ оп. Вагнера; **Братислава** (279,3) 12.35 Концерт; **Брно** (341,7) 19.40 Російські пісні (Борисенкова); **Прага** (488,6) 20.05 Симф. концерт; **Штрасбург** (345,2) 21.30 Ельзаські композитори; **Люксембург** (1190) 21.00 Люксембурські пісоньки (Мішель, бас); **Мільакер** (360,6) 20.10 Пісні; **Беромінстер** (459,4) 19.50 „Богема“ оп. Пучіні; **Будапешт** (550,5) 13.30 Військ. музика, 18.30 Камер. музика; **Міляно** (331,5) 21.00 Опера; **Рим** (441,2) 14.15, 17.15 Легка музика, 21.00 Опера.

Четвер, 16. листопада 1933.

Відень (517,2) 12.00, 13.10 Легка музика, 17.15 Вок. ресітааль, 18.55 „Коли місяць на небі“ (музика, спів), 21.00 Італ. музика; **Братислава** (279,3) 18.30 Спів; **Брно** (341,7) Нім. авдиція (музика, спів); **Прага** (488,6) 19.10 Оп. арії, 20.00 „Оберін, король ельфів“ оп. Врвіцького; **Гайльсберґ** (276,5) 17.30 Пісні; **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 10.50 Нар. пісоньки, 17.20 Оп. музика, 21.00 Концерт; **Ляйпціг** (389,6) 16.00 Нім. оп. музика, 20.00 Пісні в супр. лютні; **Мінхен** (533) 14.30 Хор, солісти, 16.30, 18.05, 20.00 Концерт; **Будапешт** (550,5) 12.05, 21.00 Циг. музика, спів, 22.30 Концерт; **Міляно** (331,5) 13.45 Муз. всячина, 21.00 Опера; **Рим** (441,2) 17.15 Вок. інстр. концерт

Львівське радіо.

Середа, 15. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 11.45 Комунікати, грамофон; 12.05 Орхестра Джека Гілтона; 12.38 Бетовенові квартети з грамофону; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Тріо; 16.10 Для дітей: „Що ти є свинку?“, „А це відгадвете?“; 16.55 Арії та пісні (Валевська, сопран); 17.20 Фортепян; 18.00 „Уміжнароднення латини“; 18.20 Орхестра; 18.45 Академики літератури; 19.25 „Машина й поезія“; 19.40 Спортові вістки; 20.00 Промова мін. Завадзького; 20.15 Легка музика, спів; 21.15 Польські королі в балканській пісні; 21.30 Скрипка; 22.15 Танкова музика; 23.05 Грамофон.

Четвер, 16. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05 Легкі пісоньки з плит; 12.35 Концерт; 14.00 Метеорольоґ. вістки; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Легка музика; 16.40 Збіжева біржа; 16.55 Скрипка, спів (Куратовська, сопран); 17.50 Балачка про моду; 18.00 Відчит; 18.20 Авд. „Піґмаліон“ Б. Шова; 19.05 Ревізіонізм у літературі; 19.15 Всячина; 19.25 Актуальний відчит; 19.40 Спортові вістки; 20.00 „Вітольоравда“ ілюстр. сцени Крашевського, музика Монюшка (Літовська, сопран); 21.00 Почт. техн. скринька; 21.15 Академики літератури; 22.00 Танкова музика; 23.05 Найгарніші твори з грам. плит.

—o—

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові на приватній біржі платили за доляра 5.57 зол. У Варшаві були такі курси: Льондон 28.60, Париж 34.86, Берлін 212.50, Цюріх 172.45, Амстердам 359.05, Нюйорк кабель 5.53.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 14. XI.: масло дес. зол. 2.90, молоко 22 сот., сметана 90 сот., яйця зол. 4.60—4.80 за копу. Тенденція на всі артикули сильна.

ЗБІЖЕВА БІРЖА.

Ціни л.	Підволочиська	льоко Львів
Овес двір.	11.00—11.25	12.50—12.75
Овес двір. незам.	11.75—12.50	13.50—13.75
Фасоля біла	20.00—22.00	
Бобик	11.00—12.00	
Висівки житні	7.50— 7.75	7.75— 8.00
Висівки пшен.	7.75— 8.00	8.00— 8.50
Висівки пш. грубі	8.50— 8.75	
Гречка на мливо	19.00—20.00	

Інші курси незмінені.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Українське Товариство Допомоги Інвалідам перенесло свою канцелярію до власного дому при вул. Потоцького ч. 48 у Львові. 594

Загальні Збори „Українського Інституту для Дівчат в Перемишлі“ відбудуться в понеділок 27. листопада 1933. год. 5.30 попол. у вел. салі Інституту. Порядок нарад: 1) Отворення зборів. 2) Відчитання протоколів з попер. зборів. 3) Звіт з діяльности Виділу: а) секретарський, б) скарбника, в) господарчий і г) управи гімназії. 4) Звіт шконтруючої комісії. 5) Ухвалення бюджетового преліміяра. 6) Вибір 3 членів Виділу і 2 заступн. 7) Вибір 3-х членів шконтруючої комісії і 8) Внески і запити. Наскільки не явиться на збори приписане число членів Т-ва Заг. Збори відбудуться того самого дня, з тим самим порядком нарад год. 6 веч. також. Членам пригадується постанови § 11. статуту. — За Виділ: **Д-р Загайкевич**, голова, **Мгр. Навроцький**, секретар.

В четвер, дня 16. XI. 1933. в 18 год. відбудуться сходини безробітних членів Укр. Техн. Т-ва в справі використання суспільної допомоги. 593 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЖАРІВКИ та всілякі матеріяли електроінсталяційні найдешевше у фірмі Е. Гавсман, Львів, Пасаж Гавсмана. 586 1—15

УНЕВАЖНЮЮ вкрадений в мене „Довуд особісти“ виставлений Гродським Старостом у Львові в 1927 р. на імя Методій Гебус, уродж. 23. I. 1880 в Костарівцях пов. Сянік. 592 1—1

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

АДВОКАТ

Д-р Юрій Дякунчак

отворив адвокатську канцелярію в ЛЮБАЧЕВІ.

590 2—1

КОНКУРС.

Ректорат Гр.-кат. Духовної Академії розписує отсим конкурс на: 1) **Службу Божу на мужеський хор;** 2) **духовно-музичні твори** (як мотетти, псальми і т. п.) **на мужеський хор.** Гонорар за Службу Божу встановлює зол. 150.; духовно-музичні твори будуть гонорованi залежно від їх розміру й вартости від зол. 20.— до 50.— за поодинокий твір. Твори присилати до дня 31. січня 1934 р. на руки Ректорату Гр.-Кат. Духовної Академії, Львів, Коперника 36. Твори переходять за власність Гр.-Кат. Духовної Академії. 1-1

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

КРУЖКА „РІДНОЇ ШКОЛИ“ в Бережанах відбудуться 26. XI. 1933. в 5, зглядно 5.30 год. пополудні в салі „Надії“ в Бережанах з таким денним порядком: Відчитання протоколу, звіти, дискусія, уділення абсолюторії, вибір нової Старшини й внески. Старшина.

МІСЬКЕ ЗАСТАВНИЧЕ ЗАВЕДЕННЯ Відділ Міської Комунальної Каси Ощадности у Львові. На підставі дозволу Магістрату корол. стол. м. Львова з дня 3 жовтня 1933 Л. В. II/1 1754/33

уладжує

4. грудня 1933 і в дальших днях від години 9—13 (1) і від 16 (4) до 19 (7 вечір) у власнім льокалі при вул. Валовій 9, II. п.

ЛІЦИТАЦІЙНУ ПРОДАЖУ ЗАСТАВІВ

Продаватимуть невикуплені предмети з золота, срібла і шляхотні каміння заставлені або оплачені лише по день 31. грудня 1932 р., а саме: Серія V. від ч. 1 до ч. 32501 і Серія II. (застави в долярах) від ч. 1 до ч. 4540 і непродані або віднесені на попередніх ліцитаціях Серія III. від ч. 1 до ч. 100.000 і Серія IV від ч. 1 до ч. 100.000 найбільше оферуючим.

Друга ліцитація по думці § 33 регуляміну відбудеться після закінчення всіх заставів. 59[illegible]

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.